

ת"פ 27787/03/14 - מדינת ישראל נגד ברהן מהרט

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 27787-03-14 מדינת ישראל נ' מהרט(עציר)

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ברהן מהרט (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם עו"ד ארז צברי

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; גניבה בצוותא חדא לפי סעיפים 384 ו-29 לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ושתי עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן מונה שלושה פרטי אישום, כדלקמן:

פרט אישום ראשון

בהתאם לעובדות פרט האישום הראשון, ביום 08.03.14 בשעה 21.30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם ביחד עם אחר למגרש הממוקם בתיכון אזורי גדרה, בו שיחקו שני קטינים כדורסל (להלן: "המתלוננים"). האחר ביקש לשחק עם הקטינים והם החלו לשחק עימו. בעודם משחקים, נבר הנאשם בתיקו של אחד הקטינים ונטל מתוכו טלפון נייד מסוג אייפון 5.

בהמשך לכך, התקשרו המתלוננים למשטרה ובסיוע השוטרים אותרו הנאשם והאחר במסעדת "באראקה".

עמוד 1

בעוד קצין המשטרה ניגש לעברו של הנאשם, פנה האחר לחלק האחורי של המסעדה ונעלם. קצין המשטרה פנה לנאשם והודיע לו על עיכובו בחשד לגניבה.

במהלך חיפוש שנערך בכליו של הנאשם, לא אותר הטלפון הנייד והקצין הושיב את הנאשם בכסא הקדמי של ניידת המשטרה.

באותן נסיבות, פנה הנאשם למתלוננים ואמר להם שיאמרו שאינם מכירים אותו ובאם יאמרו לשוטרים שהם מכירים אותו, הוא ידקור אותם.

אז, הודיע קצין המשטרה לנאשם על מעצרו, כבל אותו באזיקי רגליים וניסה לכבול ידיו באזיקי ידיים. אולם, הנאשם החל להתנגד ואמר לקצין "אני יתהפך עליך" (הטעויות במקור - ע.ר.).

רק לאחר מאבק ממושך, הצליח קצין המשטרה לכבול את הנאשם באזיקים ולהכניסו לניידת המשטרה.

פרט אישום שני

בהתאם לעובדות פרט האישום השני, ביום 29.12.13 בשעה 20.00 הניחה שרה מהרט, אחותו של הנאשם את הטלפון הנייד שלה מסוג אייפון 5 בחדר המקלחת בביתם של השניים, ברחוב שפירא 52 גדרה.

הנאשם נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת והעבירו לאדם בשם דניאל זאודי.

פרט אישום שלישי

בהתאם לעובדות פרט האישום השלישי, ביום 16.12.13 בשעה 13.30, הניחה אלמיתו טאלה, קרובת משפחתו של הנאשם את הטלפון הנייד שלה מסוג גלקסי 2 בסלון דירתה ברחוב שפירא 3 גדרה, בעוד הנאשם שוהה בדירתה ואוכל.

הנאשם נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת והעבירו לאדם בשם נתן טרקין.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם - ביטחון של הפרט, ביטחון קניינו ושלוות נפשו וכן, אכיפת החוק וביטחון הציבור. עוד ציינה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שהיא לדעת המאשימה במידה בינונית-גבוהה.

ב"כ המאשימה הדגישה כי, כיום, לטלפון הנייד, יש ערך כלכלי לא מועט לצד מאגר מידע. הטלפון הנייד אינו מיועד רק לביצוע שיחות טלפון אלא גם לצילום ושמירת תמונות, שמירת כתובות, טלפונים, סיסמאות וכד' והוא יכול להיות בעל ערך סנטימנטלי ואף עסקי כלכלי. בעצם נטילתו של הטלפון הנייד יש כדי לפגוע בצורה משמעותית בפרטיותו וביטחונו של הפרט.

בפרט האישום הראשון, ניצל הנאשם את גילו ביחס למתלוננים הקטינים, גנב בצוותא עם אחר טלפון נייד של אחד מהם ולאחר מכן, כשמגיע שוטר למקום בה שוהה, הוא אף מפריע לעבודתו ובנוכחות השוטר, מאיים על המתלוננים. בפרטי האישום השני והשלישי, ניצל הנאשם את האמון השורר בין בני משפחה וגנב את הטלפונים הניידים של בנות משפחתו.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות באסופה של שבעה תיקים בעבירות אלימות, איומים, גניבה, הפרעת שוטר, התפרצות, קבלת נכסים שהושגו בפשע ועוד. כן, תלויים ועומדים כנגדו מספר מאסרים מותנים שהוטלו עליו במסגרת ת"פ 35738-08-11.

ב"כ המאשימה ציינה כי תסקיר שירות המבחן סוקר את הניסיונות הטיפוליים שנעשו על מנת לסייע לנאשם לצאת ממעגל האלימות, לשנות דפוסי התנהגות ולחזור למוטב ומציין כי הם לא צלחו. הנאשם, בכל אחת מן המסגרות הטיפוליות בהן שהה, לא הצליח להחזיק מעמד, בין אם עזב על דעת עצמו ובין אם נאלץ לעזוב לאחר שנהג באלימות כלפי מטפלים ומטופלים אחרים. עוד ציין שירות המבחן, לדבריה, כי הנאשם משליך האחריות על גורמים חיצוניים ובסופו של דבר, אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין פרט האישום הראשון, נע בין 8 ל- 16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית; מתחם העונש ההולם בגין פרט האישום השני, נע בין חודשיים ל- 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית ומתחם העונש ההולם בגין פרט האישום השלישי, גם הוא נע בין חודשיים ל- 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם, בגין פרט האישום הראשון, עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ובגין פרטי האישום השני והשלישי, עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, בגין כל פרט אישום.

עוד עתרה המאשימה להפעיל באופן מצטבר 6 חודשי מאסר מותנים. לדברי המאשימה, הודיית הנאשם והעובדה כי בכך חסך זמן שיפוטי נלקחה בחשבון ועל כן, הם מבקשים להשית את כלל המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדו באופן חופף זה לזה, כך שבסך הכל, ירצה הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. עוד עתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות בהן הורשע בפרט האישום הראשון ואף סיפר מיוזמתו לשוטרים על מעשיו כמפורט בפרטי האישום השני והשלישי.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם עצור למעלה מחצי שנה, סובל מתחלואה כפולה - שימוש באלכוהול ובסמים. כך גם על פי תסקיר שירות המבחן. הנאשם כבר היה מצוי בפתחו של הליך גמילה והיה אמור להיקלט במוסד טיפולי בבאר שבע טרם מעצרו (הוצגו לבית המשפט מסמכים שונים בנושא). לנאשם הבנה כי עליו להיגמל ולשנות את אורחות חייו ולדעת ב"כ הנאשם, קיים סיכוי טוב כי הנאשם יפנה לשם מיד עם שחרורו. לנאשם משפחה תומכת היכולה לסייע לו רבות בהליך.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם היה מאושפז בעבר בבית חולים פסיכיאטרי והוא נתון לניצול על ידי אסירים אחרים במהלך שהותו בין כותלי בית הסוהר.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, נוכח קיומו של סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם. עוד הפנה ב"כ הנאשם לסעיף 40ט (9) לחוק העונשין וביקש כי בית המשפט יתחשב באשפוזו בעבר של הנאשם ויפטור אותו מענישה נוספת.

ב"כ הנאשם הצטרף לעתירת ב"כ המאשימה לחפיפה במאסרים המותנים אשר יושתו על הנאשם ועתר לא להטיל עליו עונש נוסף פרט לפרק הזמן בו הוא מצוי במעצר, שישה וחצי חודשים.

הנאשם אמר בבית המשפט כי הוא מביע חרטה על מעשיו. הוא סיפר כי מאחר שלא נטל את הכדורים, שמע קולות אשר אמרו לו לבצע המעשים. הנאשם מבקש לשהות במוסד או בבית חולים וביקש להתחשב בו.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ציין כי הנאשם מוכר למערכת כמנהל אורח חיים התמכרותי וחסר יציבות. הוא סובל מתחלואה כפולה של מחלת נפש לצד התמכרות לחומרים פסיכו - אקטיביים, סמים ואלכוהול.

הנאשם ייחס את מעשי העבירה הנוכחיים לכך שנוצל על ידי גורמים שליליים. ניכר קושי להתבונן בבחירותיו ומידת האחריות למצבו.

נעשו ניסיונות לשלב את הנאשם באשפוז יום ובהוסטל לצעירים הסובלים מתחלואה כפולה אולם הנאשם התקשה להתמיד בכך ולשתף פעולה.

באשר להערכת סיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות ציין שירות המבחן כי מדובר בסיכון בינוני.

להתרשמות שירות המבחן מדובר בנאשם חלש הסובל ממחלת נפש ובעל כמיהה לסם ואלכוהול המתקשה להבין את מצבו ואת בחירותיו.

נוכח מצבו הנפשי של הנאשם לצד חוסר מודעות למצבו, העדר כוחות וניסיונות השיקום שנערכו ואשר לא צלחו, אין שירות המבחן יכול לבוא בהמלצה שיקומית המפחיתה סיכון.

דין

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

אציין כי המעשים בהם הורשע הנאשם, הגם שהם דומים במהותם, אינם מהווים מסכת עובדתית אחת ומהווים אירועים נפרדים אשר בגין כל אחד מהם יש לקבוע את מתחם העונש ההולם.

העבירות בהן הורשע הנאשם בפרט האישום הראשון הינן חמורות. פגיעתן בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר.

עבירת הפרעה לשוטר המבוצעת כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם, פוגעת באושיות השלטון ובסדרי שלטון תקינים. היא פוגעת במלאכת אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

עבירת האיומים פוגעת בשלוות נפשו של הפרט ובמניעת הפחדתו והקנטתו. כך גם נפגע חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 95, 105; רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 266, 270; ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378). הנאשם, באמצעות איום מפורש וברור, רצה להניע המתלוננים אשר הינם קטינים מלספר את שאירע לרשויות אכיפת החוק. הנאשם, במעשיו, פגע באופן ממשי וניכר גם בערך שלטון החוק ובסדרי משטר תקינים.

עבירת גניבה בצוותא חדא פוגעת בקניינו של הפרט וכן, גם בסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת. הנאשם, ניצל את תומתם של הקטינים ובעת שהאחר העסיקם ושיחק עמם כדורסל, נטל הנאשם מתוך תיקו של אחד מהם את הטלפון הנייד שלו אשר לו ערך כספי לא מועט ובעידן הטכנולוגי בו אנו חיים כיום, ככל הנראה, גם ערך סנטימנטלי לא מועט, משום שמירת תמונות ומסמכים אישיים על גבי המכשיר.

מתחם העונש ההולם לעבירות מעין אלה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל.

העבירות בהן הורשע הנאשם בפרטי האישום השני והשלישי הן עבירות הגניבה אשר, כאמור, פוגעות בקניינו של הפרט ובעקיפין גם בשלטון החוק ובסדרי משטר תקינים. בשני פרטי האישום הללו, ניצל הנאשם את יחסי האמון ששררו בין אחותו לבינו (בפרט האישום השני) וכן, בין קרובת משפחתו ובינו (בפרט האישום השלישי) על מנת ליטול את רכושן, הטלפון הנייד שלהן.

מעבר לניצול יחסי האמון הרי שבנות משפחה אלה הניחו את מכשירי הטלפון שלהן בביתן - מקום מבצר והנאשם הפר אמון גם במישור זה.

מתחם העונש ההולם לעבירת הגניבה נע בין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי המונה שתי הרשעות קודמות בצבר רב של עבירות ובין היתר בעבירות אלימות, רכוש והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם אף ריצה בעבר מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח.

כנגד הנאשם תלויים ועומדים מספר מאסרים מותנים.

מסתבר כי לא היה בכל ההליכים הקודמים, בעונשי המאסר בפועל ואף בעונשי המאסר המותנים כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו.

הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 13/5/13 אז צרף חמישה תיקים שהיו תלויים ועומדים בעניינו והנה חלפה לה פחות משנה והוא שב לסורו.

לקולא, יש ליתן משקל להודיית הנאשם אשר הובילה לחיסכון בזמן שיפוטי.

לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, שכן, אין לטעמי במידע שהובא בפני בית המשפט להצביע על סיכוי ממשי ומשמעותי לשיקום. הנאשם היה בעבר במספר מוסדות טיפוליים, אך כל הניסיונות לשיקומו לא צלחו והנאשם שב לסורו. ניתנו לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות והוא לא השכיל לנצלן.

יחד עם זאת, התחשבתי ונתתי משקל לא מועט למצבו הנפשי של הנאשם שלולא כן, היה העונש המוטל עליו חמור מזה שייגזר עליו עתה.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:

16 חודשי מאסר לריצוי בפועל .

בתיק 35738/08/11 של בימ"ש השלום ברחובות הוטלו על הנאשם חמישה עונשי מאסר מותנים אשר כולם בני הפעלה בענייננו.

אני מורה על הפעלתם של העונשים המותנים בני שישה חודשים, שלושה חודשים, שישה חודשים, ארבעה חודשים ושישה חודשים.

כל העונשים המותנים יופעלו בחופף זה לזה כך שסה"כ יופעלו שישה חודשי מאסר מותנה.

הגם שהיה מקום להפעיל את עונש המאסר המופעל באופן מצטבר כולו לעונש המאסר בפועל שהוטל, הן בשל חפיפת העונשים המותנים והן בשל הלכת ביהמ"ש העליון, הרי שכמעשה חסד עם הנאשם, יופעל העונש המופעל באופן חופף ומצטבר כך שהנאשם ירצה בסה"כ עשרים חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו - 8/3/14.

אני גוזרת על הנאשם שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה

איומים או עבירה כלשהי נגד הרכוש.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 500 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/12/14 והשני ביום 15/1/15. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי בסכום של 1,500 ₪ לעד התביעה מס' 7 אשר פרטיו המלאים יימסרו למזכירות ביהמ"ש על ידי המאשימה. סכום זה יופקד על ידי הנאשם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/2/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.